

מסורת הש"ס

(א) וי"מ טא. סנהדרין
מג. (ב) וסוכה נג.
(ג) ויל מבייש. (ד) ולעיל
כז. (ה) ולעיל ח. ישיג.
(ו) ומכאן שייך עוד לעמ'
נג. (ז) וע"כ שייך לשם.
(ח) כס"א נוסף: ולאחריה.

תורה אור השלם

1. והעברת שופר
תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש ביום
הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם:

ויקרא כה ט
2. דבר אל בני ישראל
לאמר בחדש השביעי
באחד לחדש יהיה לכם
שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש:

3. ובחשד שהשיע
באחד לחזש
מלבט עבדה יהיה
תעשו יום תרועה
לכם: במכר ט א
4. ותקעם תרועה
ונסעו המזנות החיים
קרמז: במכר ט ה
5. ובקדקל את הקהל
חתקעו ולא תריעו:
במכר ט ו
6. ותקעם תרועה
שנית ונסעו המזנות
החיים היקנה תרועה
ותקעו למסעיהם:

7. ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: שמות לו 1

מוסף רש"י

[illegible]

יום טוב פרק רביעי ראש השנה

דהא כתב לן בכמה מקומות
הכא יו"כ כתיב: והעברת.
יו"כ תעבירו. הרי העברה
ומנין שלש של שלש. מנין

שאינן ת"ל בחדש השביעי ומה ת"ל בחדש
השביעי יהיה כל תרועות החדש השביעי
זה כזה ומניין לשלש של שלש שלש ת"ל
ויהעברת שופר תרועה יִשבֹּתוּן זכרון תרועה
יָיוֹם תרועה יהיה לכם ומנין ליתן את האמור
של זה כזה ושל זה כזה ת"ל שביעי שביעי
לגזירה שזה הא כיצד שלש שהן תשע
ושבע תקיעה בתרועה שיעור תרועה
כַּשְׁלֵשָׁה שברים הא' תנא מעיקרא מייתי
לה בהקישא והשתא מייתי לה בגזירה שזה
הכי קאמר ר' אי לא גזירה שזה הוה מיייתנא
לה בהקישא השתא דאתיא גזירה שזה
הקישא לא צריך והאי תנא מייתי לה בג"ש
במעמדא דתנאי ותקעתם תרועה תקיעה
בכפני עצמה ותרועה בכפי עצמה אתא אומר
בתקיעה בכפי עצמה ותרועה בכפי עצמה או
אינו אלא תקיעה ותרועה אחת היא כשהוא
אומר ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא
תריעו הוי אומר תקיעה בכפי עצמה
ותרועה בכפי עצמה ומנין שפשטומה לפניה
ת"ל ותקעתם תרועה ומנין שפשטומה
לאחריה ת"ל תרועה יתקעו ר' ישמעאל בנו
של ר' יוחנן בן ברוקא אומר אינו צריך הרי
הוא אומר ותקעתם תרועה שנית שאין ת"ל
שנית ומה ת"ל שנית זה בנה אב שכל מקום
שנאמר תרועה תהא תקיעה שניה לה אין
לי' אלא במדבר בר"ה מנין ת"ל תרועה
תרועה לגזירה שזה ושלוש תרועות נאמרו
בר"ה שבִּתְּנוּ זכרון תרועה יום תרועה
והועברת שופר תרועה ושתי תקיעות לכל
אחת ואחת מצינו למדין שלש תרועות ושש
תקיעות נאמרו בר"ה שתיים מדברי תורה
ונאחת מדברי סופרים שבתון זכרון תרועה
והועברת שופר תרועה מזכירי תורה יום
תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא בא רבי

ה. והדר תרועה: שאין פ"ל שנית. שכבר אמר
ע מחנה פלוני כי הדר אמר ותקעתם תרועה
ויטא דשנית היא: תבא תקיעה שניה לה. והכי
עשה שנית לתרועה: ה"ג ושלש תרועות נאמרו

כר"ה שבתון זכרון תרועה והעברת
שופר תרועה ויום תרועה יהיה לכם
ושמי לקיעות לכל אחת ואחת מזני
למזין לר"ה שלש תרועות ושש
לקיעות ששים מדברי תורה ואש
מדברי סופרים והעברת שופר תרועה
שבתון זכרון תרועה מד"מ יום
תרועה יהיה לכם לתלמוד הוא חא
רבי שמואל בר נחמני אומר ראש
מד"מ וששים מד"מ והעברת שופר
תרועה מד"מ שבתון זכרון תרועה
ויום תרועה יהיה לכם לתלמוד הוא
רבי מאי לתלמוד הוא דא וכו':
ס"ה מ"ד. תרי קראי דא לתמינא
דקדמתי ואילי והעברת שופר תרועה
שבתון זכרון תרועה מד"מ כלומר
מחלן ללמוד ששים יום תרועה יהיה
לכם לא מדרשיה הוא לפנינו שהרי
לתלמוד הוא דא מופשי לג"ש שדרש
תרועה תרועה לג"ש אלף סופרים
אמרו כדי להשוות מלכיות וזכרונות
וזכרונות לתקיעותיהן: רבי שמואל
בר נחמני אומר כו' מאי לתלמוד הוא
כו'. בשלמא חו' לג"ש איך למאי:
לא משמע ליה. למדעט מיני פשוטה
לפניה: דרך העברתו. למעטי
הפכו ותקע בו כדלמין (לעיל דף מ:):
נעבריה ביד. ואי לאו דהדר כתיב
לא הוא משמע מעבירו לשון תקיעה:
משפיק ליה. ועבר תרומיה: ודלמא
גנוחי הוא. ואין לך לעשות תרועות
יבנות וקא משפיק תרועה בין
שברים שפוטן שאלהאמא: ודלמא
יולני היא. ואין לנו שברים וקא
משפיק שברים דקשריק דר' אבהו
בין תקיעה ראשונה לתרועה ואין
כלן פשוטה לפניה: כריש' גנוחי גנת.
גניחות ארובות קומפלניג"א בע"ז:
והדר מיליל. ריזיד' ר' בע"ז:
חש

חשע

שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן אחת מד"ת ושתים מדברי סופרים והעברת שופר תרועה מד"ת שבתון זכרון תרועה ויום תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא בא מאי לתלמודו הוא בא מיבעי "ביום ולא בלילה ואידך ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה מביום הכפורים אי ¹² (ביום) הכפורים יליף נגמור נמי מיניה לפשוטה לפניו ופשוטה לאחריה והעברת תעבירו לא משמע להו אלא מאי דרשי בהו והעברת כדרב מתנא דאמר ¹³ רב מתנא והעברת דרך העברתו תעבירו דקאמר רחמנא נעבריה ביד ואידך דרב מתנא מרשני ¹⁴ (בדיבוריה תעבירו ביד לא מצית אמרת דגמר עברה עברה ממשה כתיב הכא והעברת שופר תרועה וכתיב התם ¹⁵ ויצו משה ויעבירו קול במחנה מה להלן בקול אף כאן בקול ולהאי תנא דמיית לה ממדברא אי מה להלן חצוצרות אף כאן חצוצרות תל"ל תקעו כחדש שופר בכסה ליום חגנו ¹⁶ אי והו חצו שהחריש מתכסה בו הוי אומר לה ר"ה וקאמר רחמנא שופר ¹⁷ אתקין רבי אבהו בקסרי תקיעה שלשה שברים תרועה תקיעה מה נפשך אי ילולי ילול לעבד תקיעה תרועה ותקיעה ואי גנוחי גנח לעבד תקיעה שלשה שברים ותקיעה מספקא ליה אי גנוחי גנח אי ילולי ילול מתקוף לה רב עיורא ודלמא ילולי הוה וקא מפסיק שלשה שברים בין תרועה לתקיעה דהדר עבד תקיעה תרועה ותקיעה מתקוף לה רבינא ודלמא גנוחי הוה וקא מפסקא תרועה בין שברים לתקיעה דהדר עבד חש"ת אלא רבי אבהו מאי אתקין אי גנוחי גנח הא עבדיה אי ילולי ילול הא עבדיה מספקא ליה דלמא גנח וילולי אי הכי ליעבד נמי איפכא תקיעה תרועה שלשה שברים ותקיעה דלמא ילול וגנח סתמא דמילתא רב מתרע באיניש מילתא ברישא גנח והדר ילול: תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים: אמר רבי יוחנן שמע אשתך

עין משפט
נר מצוה

נז א טוש"ע ח"ח ס"י
תקפח טעף ח:
נח ב מ"י פ"ג מהל'
שופר הל' ב טוש"ע
ח"ח ס"י תקל טעף ב:

הגהות הב"ח

(א) גם' ואיך דרש ממנה
מדשני קרא בדיבוריה:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ת"ק אי לאו
נזירה שזה ב' בלומה
סעצמו. עין סוכה דף לא
ע"א רש"י ד"ה לא מקשינן
ול"ע:

לעזי רש"י

קומפליינ"א
[קומפליינ"ץ].
קולות עצובים.
רצודי"ר. לילל
(צלילים קצרים).

רבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones